

XXVII VISPĀRĒJIE
LATVIEŠU
DZIESMU UN
XVII DEJU SVĒTKI

KOPĀ AUGŠŪP

2023. gada 9. jūlijā plkst. 19.30
Ģenerālmēģinājums
8. jūlijā plkst. 19.30

MĒŽAPARKA LIELAJĀ ESTRĀDĒ
KORU LIELKONCERTS

SIDRABA BIRZS

ČUR SIDRABA BIRZI GĀJU...

KAKS KOKS BIRZS LAPAS

SIDRABA BIRZS ir gaismas un skaidrības simbols, kā arī apliecinājums, ka jaunuzceltās estrādes vizuālais tēls veidots līdzībās ar dabu, kam ir gan vizuāla, gan akustiska jēga. Meža akustika tiek uzskatīta par vienu no piemērotākajām koru mūzikai, savukārt estrādes tribīne simbolizē kalnu, kurā kāpt, lai dziesma skanētu tālu. Tamdēļ katrs jumta elements – gan metāla konstrukcija, kas simbolizē zarus, gan koka vairogī, kas simbolizē lapas – dod savu ieguldījumu estrādes akustikā. Sidraba birzs veidota atturīgi gaišos toņos, lai uz tās fona izceltos dalībnieki – viņu krāsainie tautastērpi, koru karogī, katru svētku īpašais noformējums un gaismu scenogrāfija. Estrāde ir fons, uz kura jāizceļas cilvēkiem. Te nav dekoratīvu elementu. Katram no tiem ir vizuāla, racionāla jēga.

AUSTRIS MAILĪTIS

Koncerta scenogrāfs

Reiz senenos laikos dziesmā sākās mūsu kopīgais ceļš augšup, kas šodien atzīmē ne vien skaistu laika nogriezni, kas mērāms 150 gados, bet dod arī iespēju apjaust, ko vēlām šajos svētkos cits citam, domājot par mūsu visu kopīgu rītdienu. Svētku noslēguma koncerts KOPĀ AUGŠUP ir apzināšanās, ka no malu malām mēs esam sanākuši Latvijas sirdī, lai izplauktu kā pumpuri pret sauli, lai uzbangotu kopīgā spēkā kā jūras viļņi, lai vienlaicīgi aizturētu elpu un ļautu dziesmai kā lūgšanai izskanēt augstu pār mūsu galvām. Piecgade, kas mūs šķir no iepriekšējiem Dziesmu un deju svētkiem, ir bijusi un turpina būt pārbaudījumu pilna, taču laiks, kurā šobrīd dzīvojam, nebeidz pierādīt – pasniedzot otram roku un apzinoties, ka esam kopā, ir iespējams ceļš augšup.

RASA BUGAVIČUTE-PĒCE

Koncerta scenārija autore

150 GADU ILGUMĀ DZIESMUSVĒTKU TRADĪCIJA IR

nostiprinājusi savas saknes mūsu tautas esībā. Tā ir cikliska un neatņemama daļa mūsu kopīgās būtības, kas rada drošības, turpināšanās un piederības izjūtu. 150 gadu garumā, svinot miera laikus un pārvarot vēsturiski sarežģītus posmus, LĪDZDARBĪBA ir palīdzējusi sazarot un sakuplot svētkiem latviešu koru kustībā un kopdziedāšanas spēkā, latviešu skatuviskajā dejā un deju kolektīvu lieluzvedumos, instrumentālās mūzikas un pūtēju orķestru, kā arī kokļu mūzikas koncertos, koru, deju kolektīvu un pūtēju orķestru skatēs, folkloras kopu koncertos, lietišķās mākslas un amatniecības izstādēs, kā arī tuvu un tālu līdzcilvēku uzticīgā vēlmē šo visu piedzīvot. 150 gadi patiesībā ir tikai sākums un apliecinājums tam, ka Latvijai un Vispārējiem latviešu dziesmu un deju svētkiem būs TURPINĀJUMS, kas tiecas tālā, tālā rītdienā.

MĒS - DAĻA DABAS. Mēs vibrējam un sanam, mēs skanam. Mēs savu balsi ceļam un nesam, tā apzinoties, ka esam. Plūzdami kopā no stūru stūriem pa putekļainiem ceļiem kā dzīvības ūdeņi no zemes pret debesīm pa saknēm, stumbriem, zariem, līdz ļaujam pārsprāgt saulē pumpuriem zaļiem. Tā - pret gaismu mēs dziesmā skanam.

Rihards Zaļupe

SVĒTKU FANFARAS (2023)

Virsdiriģents Jānis Puriņš
Pūtēju orķestri

Imants Kalniņš
Jāņa Raslava
instrumentācija

PŪT, VĒJIŅI (1973)

Goda virsdiriģents Haralds Bārzdiņš
Pūtēju orķestri

Jurjānu Andrejs
Andreja Cepīša
instrumentācija

AČIKOPS (1883)

Virsdiriģents Egons Salmanis
Pūtēju orķestri

Lolita Ritmanis

PĀRI LAIKIEM (2021)

Virsdiriģents Raitis Ašmanis
Pūtēju orķestri

Jēkabs Jančevskis
Latviešu
tautasdziesmu
vārdi

SAULE, SAULE, MĒNESTIŅ' (2022)

Virssdirīģents Romāns Vanags
Kopkoris, bērnu kori
Kori *Balsis, Jasminas koris, Juventus*
Aleksandra Špicberga, balss
Jānis Porietis, trompete
Instrumentālā grupa

Baumaņu Kārlis

DIEVS, SVĒTĪ LATVIJU! (1872)

Virssdirīģents Guntis Kumačevs
Kopkoris
Pūtēju orķestri
Nacionālo bruņoto spēku Štāba orķestris

Pēteris Barisons
Arvids Skalbe

DZIESMAI ŠODIEN LIELA DIENA (1947)

Virssdirīģente Agita Rimšēviča
Jauktie kori

Valts Pūce

RĪTA GAISMĀ (2003)

Virssvadītāja Valda Bagāta
Apvienotais koklētāju ansamblis

Juris Karlsons
Fricis Bārda

MANA DZIESMA (1980)

Virssdirīģents Kaspars Ādamsons
Diriģentu koris

Pēteris Plakidis
Jānis Peters

AR DZIESMU DZĪVĪBĀ (1979)

Virssdirīģents Romāns Vanags
Jauktie kori

Emīls Dārziņš
Aspazija

GIĀNAS BĒRNI (1905)

Virssdirīģents Mārtiņš Klišāns
Jauktie kori

Pēteris Vasks
Andrejs Eglītis

SAVĀ TAUTĀ (1990)

Virssdirīģents Sigvards Kļava
Jauktie kori

Imants Kalniņš
Ārija Elksne

DZIESMA DZIMTENEI (1978)

Virssdirīģente Aira Birziņa
Kopkoris

Jāzeps Vītols
Auseklis
Mendeļa Baša
instrumentācija

BEVERĪNAS DZIEDONIS (1891)

Virssdirīģents Kaspars Ādamsons
Jauktie kori
Nacionālo bruņoto spēku Štāba orķestris

UN DZIESMA SKAN MŪSOS, tā iegravēta mūsu dabā, tā skan mūsu kopīgajos aizlaiku stāstos - kā sirdsēstos, tā laimes mirkļos debesīs laistos, līdz piezemējas uz īsu, brīnišķu brīdi tagad un te - sirds bedrītē. No pagātnes - tagadnē. Lai atspertos un pāri paceltos laikam un telpai, dodot iedvesmu jaunai, dziļai, svaigai elpai - drīzai nākotnei.

Jānis Lūsēns
Knuts Skujenieks

VAIRĀK NEKĀ (2018)
Virsdiriģente Ilze Valce
Sieviešu un vīru kori

Jānis Norvilis
Leonīds Breikšs
Gunāra Ordelovska
instrumentācija

VAKARJUNDA (1934)
Goda virsdiriģents Arvīds Platpers
Sieviešu un vīru kori
Nacionālo bruņoto spēku Štāba orķestris

Emīls Dārziņš
Vārdi pēc
Kārļa Skalbes

MŪŽAM ZILI IR LATVIJAS KALNI (1909)
Goda virsdiriģents Jēkabs Ozoliņš
Vīru kori

Aldonis Kalniņš
Skaidrīte Kaldupe

LATGALĒ (1960)
Virsdiriģents Romāns Vanags
Sieviešu kori

Latviešu
tautasdziesma
Oļģerta Grāvīša
apdarē

ROZĒM KAISU ISTABIŅU (1973)
Virsdiriģente Māra Marnauza
Sieviešu kori

Latviešu
tautasdziesma
Romualda Jermaka
apdarē

DZIED, MĀSIŅA, TU PRET MANI (1992)
Virsdiriģente Ilze Valce
Sieviešu kori

Valters Kaminskis
Imants Ziedonis

MŪŽU MŪŽOS BŪS DZIESMA (1972)
Virsdiriģents Ivars Cinkuss
Vīru kori

Selga Mence
Agris Pilsums

KUR TU BIJI, BĀLELIŅI (1983)
Virsdiriģente Aira Birziņa
Sieviešu kori
Marina Rebeka, balss
Mārtiņš Zilberts, taustiņinstrumenti
Valdis Zilveris, taustiņinstrumenti

Emīlis Melngailis
Latviešu
tautasdziesmu vārdi

BĀRENĪTES SLAVINĀŠANA (1911)
Virsdiriģente Māra Marnauza
Sieviešu un vīru kori

TREJDEVIŅU VIRZIENU STŪRU STŪROS bagātības mums
saliktas apziņas apcirkņu pūros, it visur - Vidzemē,
Latgalē, Sēlijā, Zemgalē, Kurzemē, lai dvēseles
dziesmām iedvesmas smeltos. Jūras krastos, rudzu
laukos, dzērveņpurvos, zilezeros, vēju kultos, sklandu
raušos, brunčos, vecmamma roku austos - visur, kur
raugos, kur klausos, visur pa dziesmas dziņparam skan,
kas domāts tieši tev un tieši man.

VIDZEME

Lauma Bērza, balss
Līga Broduža, ieviņas

Tautas mūzika
Sergeja Austra Universa
aranžējumā
Daces Adviljones
horeogrāfija

VALBERĢU REILENDERS (2022)
Virsvadītāja Dace Adviljone
Virssdirigents Guntis Kumačevs
Vidējās paaudzes deju kolektīvi (D grupa)
Nacionālo bruņoto spēku Štāba orķestris

LATGALE

Asnate Rancāne, Aīda Rancāne,
Aurēlija Rancāne, balss
Ilmārs Pumpurs, cimbole

Tautas mūzika
Sergeja Austra Universa
aranžējumā
Lilijas Liporas
horeogrāfija

ZĪDI, ZĪDI, RUDZU VUORPA (2022)
Virsvadītāja Ilze Mažāne, asistente Lilija Lipora
Virssdirigents Guntis Kumačevs
Senioru deju kolektīvi (F grupa)
Nacionālo bruņoto spēku Štāba orķestris

SĒLIJA

Tradicionālās dziedāšanas grupa *Saucējas*
Ieva Nīmane, stabule, Kate Slišāne, stabule

Tautas mūzika
Sergeja Austra Universa
aranžējumā
Baibas Šteinas
horeogrāfija

ROTAĻA NO SUBATES (2022)
Virsvadītāja Baiba Šteina
Virssdirigents Guntis Kumačevs
3.–4. klašu bērnu deju kolektīvi
Nacionālo bruņoto spēku Štāba orķestris

ZEMGALE

Laura Līcīte, balss
Iecavas kultūras nama folkloras kopa *Tarkšķi*
Velta Leja, vijole, Laimdota Šmēdiņa, vijole

Tautas mūzika
Sergeja Austra Universa
aranžējumā
Dagmāras Bārbales
horeogrāfija

ŽANDARIŅŠ (2022)
Virsvadītāja Dagmāra Bārbale
Virssdirigents Guntis Kumačevs
Vidējās paaudzes deju kolektīvi (D grupa)
Nacionālo bruņoto spēku Štāba orķestris

KURZEME

Solveiga Kūlaine, Sandijs Kūlainis,
Emīlija Kūlaine, Katrīna Kūlaine,
Elza Gudermane, balss
Alsungas folkloras kopa *Suitu dūdenieki*

Tautas mūzika
Sergeja Austra Universa
aranžējumā
Taigas Ludboržas
horeogrāfija

DIŽAIS DANCIS (2022)
Virsvadītāja Taiga Ludborža
Virssdirigents Guntis Kumačevs
Vidējās paaudzes deju kolektīvi (D grupa)
Nacionālo bruņoto spēku Štāba orķestris

Tautas mūzika
Edgara Kārklā apdarē
Ingas Meieres
aranžējums pūtēju
orķestrim
Dagmāras Bārbales
horeogrāfija

SKAISTA MANA TĒVU ZEME (2022)
Virsvadītāja Dagmāra Bārbale
Virssdirigents Guntis Kumačevs
Jauniešu deju kolektīvi (A grupa)
Kori Balsis, Jasminas koris, Juventus un kopkoris
Elīna Seile, balss
Edgars Kārklis, dūdas
Nacionālo bruņoto spēku Štāba orķestris

DIVĀS ROKĀS TRĪC TŪKSTOŠIEM BALSU. Trīs un tic. Par šo brīdi, kas svēts un bezgalības laika līnijā iegravēts, par šo brīdi, kuru apvij kopā būšanas un vienas domas spēks - lūgšanas spēks uz labu, uz cilvēcības gaišo dabu, uz iespēju augšup pakāpties un ļaut, lai laiks un izdzīvotais, justais, pakrūtē līdzī nestais skan, lai liela dziesma skan.

Latviešu
tautasdziesma
Helmera Pavasara
apdarē

MAZS BIJ' TĒVA NOVADIŅIS (1957)
Goda virsdiriģente Lilija Zobens
Kopkoris

Latviešu tautasdziesma
Emiļa Melngaiļa
apdarē

LOKATIESI, MEŽU GALI (1913)
Goda virsdiriģents Juris Kļaviņš
Kopkoris

Latviešu
tautasdziesma
Jāņa Cimzes
apdarē

KRAUKLĪT'S SĒŽ OZOLĀ (1875)
Goda virsdiriģents Jānis Erenštreits
Jauktie kori

Valts Pūce
Ineses Zanderes dzeja
Guntas Skujas
horeogrāfija

IK RUDENI VALODIŅA (2003)

Virsdireģents Ints Teterovskis
Virsvadītāja Gunta Skuja
Jauktie kori
Vidējās paaudzes deju kolektīvi (D grupa)
Elīna Seile, Alise Baumanē, Kamila Siliņa, balss
Edgars Kārklis, Kaspars Bārbals, dūdas
Raimonds Gulbis, fagots
Artis Orubs, sitaminstrumenti

Tautas mūzika
Ainara Mielava,
Kaspars Putniņa,
Andra Alviķa aranžējumā
Edgara Lindes
aranžējums korim
Jāņa Ērgļa horeogrāfija

ES IZJĀJU PRŪŠU ZEMI (2000)

Virsdireģents Ints Teterovskis
Virsvadītājs Jānis Ērglis
Kori *Balsis, Jasmīnas koris, Juventus*
Jauniešu deju kolektīvi (A grupa)
Instrumentālā grupa

Latviešu
tautasdziesma
Raimonda Paula
apdarē
Jāņa Purviņa
horeogrāfija

SASALA JŪRĪNA (2003)

Virsdireģents Gints Ceplenieks
Virsvadītājs Jānis Purviņš
Jauktie kori
Jauniešu deju kolektīvi (A grupa)
Ance Krauze, balss

Tautas mūzika
Gunāra Ordelovska
apdarē
Ulda Žagatas
horeogrāfija

ES MĀCĒJU DANCĪ VEST (1963)

Virsdireģents Mārtiņš Klišāns
Goda virsvadītāja Ingrīda Edīte Saulīte
Virsvadītāja Iveta Pētersone-Lazdāne
Kori *Balsis, Jasmīnas koris, Juventus*
Bērnu, jauniešu, vidējās paaudzes, senioru
deju kolektīvi
Instrumentālā grupa

Latviešu
tautasdziesma
Alfrēda Kalniņa
apdarē

DZIEDOT DZIMU, DZIEDOT AUGU (1932)

Virsdireģents Ivars Cinkuss
Kopkoris

Latviešu
tautasdziesma
Ilonas Rupaines
apdarē

SAULE BRIDA RUDZU LAUKU (1999)

Virsdireģente Agita Rimšēviča
Jauktie kori
Olīvija Gulbe, balss
Instrumentālā grupa

Arturs Maskats
Latviešu
tautasdziesmas
vārdi

JĀŅU DZIESMA (2002)

Virsdireģents Gints Ceplenieks
Jauktie kori
Mārtiņš Miļevskis, timpāni

Tautas mūzika grupas
Elektrofolk aranžējumā
Edgara Lindes
aranžējums korim
Agra Daņiļeviča
horeogrāfija

AIZ DAUGAVAS VARA DĀRZS (2014)

Virsdireģents Romāns Vanags
Virsvadītāja Iveta Pētersone-Lazdāne
Kori: *Balsis, Jasmīnas koris, Juventus*
Jauniešu deju kolektīvi: *Daiļrade, Rotaļa, Teiksmā, Vektors*
Kristīne Kalniņa, Edgars Kārklis, balss
Instrumentālā grupa

Emilis Melngailis
Latviešu
tautasdziesmas vārdi

JĀŅUVAKARS (1926)

Virsdireģente Agita Rimšēviča
Kopkoris

Raimonds Tīguls
Rasa Bugavičute-Pēce

LEC, SAULĪTE! (2014)
Virssdirīģents Māris Sirmais
Kopkoris
Instrumentālā grupa

Lolita Ritmanis

UZ GAISMU (2022)
Virssdirīģents Romāns Vanags
Instrumentālā grupa

Lolita Ritmanis
Rasa Bugavičute-Pēce

AUGŠUP DZĪVĪBA SKAN (2021)
Virssdirīģents Romāns Vanags
Kopkoris
Instrumentālā grupa

Raimonds Tīguls
Rasa Bugavičute-Pēce

RĪTA UN VAKARA DZIESMA (2016)
Virssdirīģents Mārtiņš Klišāns
Kopkoris
Nacionālo bruņoto spēku Štāba orķestris

Ēriks Ešenvalds
Anita Kārklīņa
Viļņa Šmīdberga
aranžējums
pūtēju orķestrim

DVĒSELES DZIESMA (2010)
Virssdirīģente Aira Birziņa
Kopkoris
Nacionālo bruņoto spēku Štāba orķestris
Agnese Pauniņa un Mārtiņš Klišāns, balss
Miks Akots, ģitāra

Raimonds Pauls
Jānis Peters
Jakova Raskina
aranžējums pūtēju
orķestrim
Alfrēda Spuras
horeogrāfija

MANAI DZIMTENEI (1972)
Virssdirīģents Ints Teterovskis
Virssvadītāja Zanda Mūrniece
Kopkoris
Jauniešu deju kolektīvi (A grupa)
Nacionālo bruņoto spēku Štāba orķestris
Instrumentālā grupa

Mārtiņš Brauns
Rainis
Jāņa Puriņa aranžējums
pūtēju orķestrim

SAULE, PĒRKONS, DAUGAVA (1988)
Virssdirīģents Sigvards Kļava
Kopkoris
Nacionālo bruņoto spēku Štāba orķestris
Instrumentālā grupa

Jāzeps Vītols
Auseklis

GAISMAS PILS (1899)
Virssdirīģents Māris Sirmais
Kopkoris

Latviešu tautasdziesma
Jurjānu Andreja
apdarē

PŪT, VĒJINI! (1884)
Kopkoris

KOPĀ AUGŠUP

271 JAUKTAIS KORIS - 11 572 DALĪBNIKI
80 SIEVIEŠU KORĪ - 2468 DALĪBNICES
23 VĪRU KORĪ - 707 DALĪBNIKI
35 SENIORU KORĪ - 1007 DALĪBNIKI
36 JAUNIEŠU UN VIDUSSKOLU KORĪ - 1542 DALĪBNIKI
18 JAUNIEŠU DEJU KOLEKTĪVI (A GRUPA) - 630 DALĪBNIKI
33 VIDĒJĀS PAAUDZES DEJU KOLEKTĪVI (D GRUPA) - 810 DALĪBNIKI
22 SENIORU DEJU KOLEKTĪVI (F GRUPA) - 460 DALĪBNIKI
16 BĒRNU DEJU KOLEKTĪVI - 320 DALĪBNIKI
61 PŪTĒJU ORĶESTRIS - 1800 DALĪBNIKI

Jāzepa Mediņa Rīgas 1. mūzikas skolas meiteņu koris *Vivace*,
mākslinieciskā vadītāja Andra Fenhane
Jāzepa Mediņa Rīgas 1. mūzikas skolas zēnu koris,
mākslinieciskais vadītājs Romāns Vanags
Rīgas Doma meiteņu koris *Tiara*,
mākslinieciskā vadītāja Aira Birziņa
Rīgas Doma zēnu koris, mākslinieciskais
vadītājs Mārtiņš Klišāns

Apvienotais koklētāju ansamblis,
virsvadītāja Valda Bagāta

Koncerta ievads - koklētāju kopa *Austras koks* un draugi
Laimas Jansones vadībā,
ambience – Uldis Cīrulis (DJ Monsta)

GODA VIRSDIRIĢENTI

JĀNIS ERENŠTREITS, JURIS KĻAVIŅŠ,
JĒKABS OZOLIŅŠ, ARVĪDS PLĀTPERS,
JĀNIS ZIRNIS, LILIJA ZOBENS

VIRSDIRIĢENTI

KASPARS ĀDAMSONS, AIRA BIRZIŅA,
GINTS CEPLENIEKS, IVARS CINKUSS,
AGITA RIMŠĒVIČA, MĀRTIŅŠ KLIŠĀNS,
SIGVARDS KĻAVA, MĀRA MARNAUZA,
MĀRIS SIRMAIS, INTS TETEROVSKIS,
ILZE VALCE, ROMĀNS VANAGS

PŪTĒJU ORĶESTRU GODA VIRSDIRIĢENTS HARALDS BĀRZDIŅŠ

PŪTĒJU ORĶESTRU VIRSDIRIĢENTI RAITIS AŠMANIS, GUNTIS KUMAČEVŠ, JĀNIS PURIŅŠ, EGONS SALMANIS

DEJU KOLEKTĪVU GODA VIRSVADĪTĀJA INGRĪDA EDĪTE SAULĪTE

DEJU KOLEKTĪVU VIRSVADĪTĀJI DACE ADVILJONE, DAGMĀRA BĀRBALE, JĀNIS ĒRGLIS, TAIGA LUDBORŽA, ILZE MAŽĀNE, ZANDA MŪRNICĒJE, IVETA PĒTERSONE-LAZDĀNE, JĀNIS PURVIŅŠ, GUNTA SKUJA, BAIBA ŠTEINA

MUZIKĀLAIS PAVADĪJUMS

Nacionālo bruņoto spēku Štāba
orķestris, mākslinieciskais vadītājs
kapteiņleitnants Guntis Kumačevs

GRUPA RAXTU RAXTI

Marts Kristians Kalniņš,
harmonika, oboja
Kristīne Kalniņa, vijole
Edgars Kārklis, dūdas, akordeons
Ilze Grunte, ģitāra, mandolīna
Armands Treilihs, basģitāra
Artis Orubs, sitaminstrumenti

INSTRUMENTĀLĀ GRUPA

Jānis Miltiņš, taustiņinstrumenti
Jānis Bērziņš, ģitāra
Jānis Porietis, trompete
Andis Klučnieks, flauta
Arturs Šults, mežrags
Indulis Cintiņš, vijole
Miķis Akots, ģitāra
Mārtiņš Zilberts, taustiņinstrumenti
Valdis Zilveris, taustiņinstrumenti
Raimonds Gulbis, fagots
Kaspars Bārbals, dūdas
Ieva Nīmane, dūdas
Līga Paegle, koncertmeistare

NOVADU SVĪTAS MUZIKĀLAIS PAVADĪJUMS

Lauma Bērza, Asnate Rancāne,
Aīda Rancāne, Aurēlija Rancāne,
Laura Līcīte, Solveiga Kūlaine,
Sandijs Kūlainis, Emīlija Kūlaine,
Katrīna Kūlaine,
Elza Gudermane, balss
Līga Brodūža, ieviņas
Ilmārs Pumpurs, cimbole
Ieva Nīmane, Kate Slišāne, stabule
Velta Leja, Laimdota Šmēdiņa, vijole
Tradicionālās dziedāšanas grupa
Saucējas, vadītāja Vineta Romāne
Iecavas kultūras nama folkloras kopa
Tarkški, vadītāja Kristīne Karele
Alsungas folkloras kopa
Suitu dūdenieki, vadītājs Juris Lipsnis

KONCERTA VEIDOTĀJI

Mākslinieciskās darba grupas vadītājs – Romāns Vanags
Mākslinieciskā darba grupa – koru virsdiriģentes Aira Birziņa un
Agita Rimšēviča, pūtēju orķestru virsdiriģents Guntis Kumačevs,
deju kolektīvu virsvadītāja Iveta Pētersone-Lazdāne
Režisors – Reinis Suhanovs
Scenogrāfs – Austris Mailītis
Scenogrāfa asistents – Jānis Lielmanis
Scenārija autore – Rasa Bugavičute-Pēce
Koncerta vadītājs – Raimonds Celms
Koru plūsmas vadītājs – Ilmārs Millers
Koru plūsmas koordinētāji – Rihards Zariņš un Ieva Kalniņa
Pūtēju orķestru koordinators – Tomass Kokameģi
Deju kolektīvu koordinators – Gatis Konrads
Deju laukuma asistenti – Jānis Precinieks, Māris Subačs,
Andis Lēnmanis, Jana Saulīte, Vilnis Brēmanis, Jānis Vilks,
Mārtiņš Ezeriņš, Kristīne Kārklīņa, Mārtiņš Freimanis,
Ingus Ladīga
Tēpu māksliniece – Evija Dāboliņa
Tautastēpu speciāliste – Linda Rubena
Grima māksliniece, stiliste – Baiba Grīna
Matu sakārtojums – salons *Rīga Top Hair*
Kopkora kustību suflieris – Jānis Pētersons
Skaņu režisori – Normunds Slava, Mārtiņš Porters,
Guntars Blušs, Gints Pelbergs
Gaismu koncepcijas autors – Normunds Bļasāns
Gaismu mākslinieks – Pāvels Armanis
Sadziedāšanās nakts mākslinieciskie vadītāji – Juris Vaivods un
Laura Leontjeva
Režisora TV asistente – Zane Gargažina
Režisora asistente – Anna Vekmane
Skaņu iekārtas, skaņas dizains – SIA *UBS*
Skatuves konstrukcijas, gaismas efekti – SIA *Kompānija NA*
Scenogrāfijas ražotājs – *Yes We Can!*
Tehniskā producēšana – Jānis Vitkovskis, SIA *GIG Service*
Projekta vadītāji – Lauris Goss un Liene Račevska
Projektu vadītāju asistente – Līva Medne
Virsproducente – Džoanna Kota

Vairāk par koncertu

XXVII VISPĀRĒJIE
LATVIEŠU
DZIESMU UN
XVII DEJU SVĒTKI

KOPĀ AUGŠŪP

KORA DZIESMAS
LATVIEŠU UN FRANČU VALODĀ
LES CHANTS CHORALS
EN LETTON ET EN FRANÇAIS

Atdzejoja | Traduction
Kristīne Sniedze

DZIESMAI ŠODIEN LIELA DIENA

Pēteris Barisons (1904–1947), Arvīds Skalbe (1922–2002)

Dziesmai šodien liela diena,
Visa zeme skanēt skan:
Daudzas balsis, daudzas balsis, doma viena
Tautu tuvu dara man.

Senās kokles gaišās stigas
Atkal brīvi skaņas dod, še pie Rīgas.
Latvji dziesmās spēku rod.
Naidnieks mūžam necels, mūžam necels galvu!
Mūsu druvas zaļas zels,
Tautas sviedriem gūto balvu
Gaišai dienai pretī cels.

Dziesmai šodien liela diena
Visa zeme skanēt skan
Daudzas balsis, daudzas balsis, doma viena
Tautu tuvu dara man.

< [Atpakaļ](#) / Retour

C'EST LE GRAND JOUR DU CHANT

Pēteris Barisons (1904–1947), Arvīds Skalbe (1922–2002)

C'est le grand jour du chant,
Tout un pays se met à résonner:
À plusieurs voix, unies d'un même élan,
Me rend mon peuple proche et attachant.

Les cordes claires du kokle* ancien
Vibrent de nouveau libres ici à Riga.
Les lettons puisent leur force
Aux sources du chant.
L'ennemi ne lèvera plus jamais, jamais la tête!
Nos champs porteront les moissons verdoyants
À l'aube d'un jour radieux,
Le prix gagné à la sueur du peuple.

C'est le grand jour du chant
Tout un pays se met à résonner,
À plusieurs voix, unies d'un même élan,
Me rend mon peuple proche et attachant.

*Le kokle/s: instrument de musique à cordes pincées, la cithare traditionnelle de Lettonie.

MANA DZIESMA

Juris Karlsons (1948), Fricis Bārda (1880–1919)

Kam savu dziesmu es dziedu?
Es dziedu to smilgām, es dziedu to zālei.

Kam savu dziesmu es dziedu?
Es dziedu to vējam un zilajai tālei.

Kam savu dziesmu es dziedu?
Baltajai brīnumu pilij,
Kas zvaigznēs un ugunīs visa.
Neprātam, spārnu kas sauca.
Sirdij, kam gaisma dzisa.

Kam savu dziesmu es dziedu?

Kam?

MA CHANSON

Juris Karlsons (1948), Fricis Bārda (1880–1919)

À qui je chante ma chanson?
Je la chante au brin d'herbe, je la chante aux champs.

À qui je chante ma chanson?
Je la chante aux bleus des lointains et au vent.

À qui je chante ma chanson?
Au palais des merveilles d'un blanc transparent,
Tout de feu et d'étoiles.
À l'appel des ailes d'un fol élan
Et au coeur dont l'éclat s'est éteint.

À qui je chante ma chanson?

À qui?

AR DZIESMU DZĪVĪBĀ

Pēteris Plakidis (1947–2017), Jānis Peters (1939)

Aukstas zvaigznes sprēgāja, dega sausi skali,
Mana tauta dziedāja, maltuvītes mala.
Dūktin dūca ratiņi, smēdē āmurs kala.
Mana tauta dziedāja, tāpēc nenosala.
Tas bij' sen, kad dziedāja,
Tagad atkal, atkal dzied.
Ai, kā dziesmu karogī strinkšķēdami zied!

Svētkos visi vārtu stabi zāļu zālēm vīti.
Mūzika ap vārdu stabu apvij apinīti.

Silta, silta zvaigznīte šonakt logā spīd.
Dēliņ, tēva āmuru izdziedi mums rīt.
Meitiņ, mātes maizīti izdziedi mums rīt.
Silta, silta zvaigznīte tavā mutē spīd.

Tas ir krauklis, kam ir ozols,
Kam ir rokā zelta spēles.
Tā ir tauta, kam ir mute,
Kam ir uguns vārds uz mēles.

< [Atpakaļ](#) / Retour

LE CHANT AU COEUR DE LA VIE

Pēteris Plakidis (1947–2017), Jānis Peters (1939)

Les étoiles glaçées brasillaient au crépitement des bois secs.
Mon peuple chantait, brésillant et broyant.
Les rouets ronronnaient, les marteaux résonnaient à la forge.
De chanter mon peuple n'eut pas froid aux yeux.
Cela fut jadis, il chantait
Et il chante encore, il chante toujours.

Oh, les étendards de chants qui resplendissent en crissant!

Les mâts des enclos lors des fêtes sont fleuris de verdure.
La musique enlace, les mâts de verbe, de festons d'houblon.

Une chaude petite étoile brille à la fenêtre ce soir.
Mon fils, chante nous demain l'enclume de ton père.
Ma fille, chante nous demain le pain de ta mère.
Une chaude petite étoile brille dans ta bouche.

Ainsi du corbeau sur son chêne
Qui tient sa lyre d'or.
Ainsi de ce peuple, qui a une bouche,
Qui a du feu sur la langue.

CIĀNAS BĒRNI

Emīls Dārziņš (1875–1910), Aspazija (1865–1943)

Izpostīts, samīdīts
Mums mūsu puķudārzs!
Zemē guļ plosītas
Nākotnes sapaņu
Sārtsārtās rozītes,
Zilpulkstenītes.

Mēs, nabaga Ciānas bērni!

Mūsu vīnkalna
Plaukstošo darbu
Mirdzošie augļi novārtā paliek.

Mēs, nabaga Ciānas bērni!

Es tev dziedāju dziesmu,
Manas mīlas saldo dziesmu.
Aiztrūka vārdi,
Asaras lija,
Melns šķidrauts sedza
Mūsu balto laimi.

Un Bābeles ūdeņi,
Tumši un draudoši,
Šļākdami veļas
Vienmēr bez apstājas
Šodien, kā rītu,
Bez gala, bez gala.

< [Atpakaļ](#) / Retour

LES ENFANTS DE SION

Emīls Dārziņš (1875–1910), Aspazija (1865–1943)

Piétiné et détruit, notre jardin fleuri!
Par terre, déchirées, gisent
Les campanules bleues
Et les roses écarlates
De nos rêves d'avenir.

Nous, les pauvres enfants de Sion!

Les fruits éclatants
Du labeur florissant des vignobles
Demeurent à l'abandon.

Nous, les pauvres enfants de Sion!

Je t'ai chanté une chanson,
La chanson de mon doux amour.
Les mots me manquèrent,
Les larmes coulèrent,
Un voile noir a couvert notre bonheur.

Et les eaux de Babel,
Sombres et menaçantes,
Dévalent en trombes
Toujours incessantes,
Aujourd'hui et demain,
Sans fin, sans fin.

SAVĀ TAUTĀ

Pēteris Vasks (1946), Andrejs Eglītis (1912–2006)

Man sen vairs savu sāpju nav,
Tik visas tautas.

Mans sen vairs savu sapņu nav,
Tik visas tautas.

Man savas dzīvības un nāves nav,
Tik visas tautas.

Tās rokās zobens es un puķe maīga.
Kā uguns ugunis ar brāļiem kopā liedēts,

Tik daudzreiz dziļi ievainots
Un saldi dziedēts –

Tik visas tautas, visas tautas.

AU SEIN DE MON PEUPLE

Pēteris Vasks (1946), Andrejs Eglītis (1912–2006)

Je ne ressens plus de peine depuis longtemps,
Si ce n'est celle de tout mon peuple.

Je n'ai plus de rêves depuis longtemps,
Si ce n'est ceux de tout mon peuple.

Je n'ai plus ni ma vie, ni ma mort,
Si ce n'est ceux de tout mon peuple.

Je suis un glaive, une fleur tendre dans ses mains,
Comme feu et par le feu allié à tous mes frères.

Autant de fois blessé profondément
Et guéri tout doucement –
Que par mon peuple, tout mon peuple.

DZIESMA DZIMTENEI

Imants Kalniņš (1941), Ārija Elksne (1928–1984)

Dzimtene, mūžam mans skatiens
Vaicājot tevī būs vērsts.
Vienīgi tu manai dzīvei
Īstenas vērtības mērs.

Kopā ar saullēktiem taviem,
Likteni sakalu es.
Man tavas uzvaras svinēt,
Man tavas nestundas nest.

Man tavas Daugavas dziesmas
Apkārt ap dvēselēm siet.
Man vēl caur velēnām dzirdēt,
Kā tavi cīruļi dzied.

Dzimtene, mūžam mans skatiens
Vaicājot tevī būs vērsts.
Vienīgi tu manai dzīvei
Īstenas vērtības mērs.

Dzimtene! Dzimtene!

< **Atpakaļ** / Retour

CHANT À LA PATRIE

Imants Kalniņš (1941), Ārija Elksne (1928–1984)

Patrie, mon regard se tournera vers toi
À jamais interrogateur.
Toi seule pour ma vie
Tu es la vraie mesure de sa valeur.

Je forge mon destin
Avec tes aurores.
À moi d'exalter tes victoires,
À moi de porter tes malheurs.

À moi de ceindre des âmes
De tes chants de la Daugava.
Et encore au travers de la terre
D'entendre le chant de tes merles.

Patrie, mon regard se tournera vers toi
À jamais interrogateur.
Toi seule pour ma vie
Tu es la vraie mesure de sa valeur.

Patrie! Patrie!

BEVERĪNAS DZIEDONIS

Jāzeps Vītols (1863–1948), Auseklis (1850–1879)

Beverīnas staltā pili
Tāļivaldis valdīja.
Viņa slava tālu, tālu
Visā zemē izpaudās.

Igauniši, bāleniši,
Naidu cēla Latvijā:
Viņas pilij virsū mājās,
Skaudras bultas šaudīja.

Kara vētra, kara vētra
Pili gāzīs gruvekļos!
Ozolrungas, egļu vāles
Galvas skaldīs varoņiem!

Augstu, augstu vaļā logā
Vaidelotis parādās:
Sirmiemi matiem, baltu bārzdu,
Vaidu kokle rociņās.

Strinkšēja kokles,
Dziedāja vecais,
Igaunīem vāles
Iz rokām šļuka.

Nu vairs nerūca
Kara bungas,
Nu vairs nekvieca
Somu dūkas.

Dziesmu vairogs atsita bultas,
Dziesmu skaņa pārņēma troksni,
Dziesmu vara aizdzina karu,
Tautu izglāba dziesmu gars!

< [Atpakaļ](#) / Retour

LE CHANTRE DE BEVERĪNA

Jāzeps Vītols (1863–1948), Auseklis (1850–1879)

Du haut de son château de Beverīna
Régnaît seigneur Tāļivaldis.
Sa renommée se propagea au loin,
À toutes les contrées.

Les fils du peuple d'Estonie
Ont attisé querelle en Lettonie :
Ils ont pris son château pour cible,
Ils ont lancé des flèches poignantes.

L'orage de guerre, l'orage de guerre,
Le château périra en cendres!
Les têtes des héros tomberont sous les coups
De gourdins de sapin, de massues de chêne.

Du haut par la fenêtre ouverte
Le devin se manifesta,
Les cheveux gris, la barbe blanche,
Sa lyre magique tenue en main.

Les cordes de la lyre retentirent,
Le vieux sage fit ses incantations.
Les armes des estoniens
Leur tombèrent des mains.

Les tambours de guerre,
Cessèrent de tonner.
Les cornemuses finlandaises.
Cessèrent de siffler.

Le bouclier des chansons protégea des flèches,
Le son des chansons vainquit le vacarme.,
La magie des chansons a chassé la guerre,
L'esprit des chansons a sauvé la nation!

VAIRĀK NEKĀ

Jānis Lūsēns (1959), Knuts Skujenieks (1936–2022)

Pūt, vējiņi, dzen laiviņu
Aizdzen mani dzimtenē,
Kur upēs un tērcītēs ledi iet,
Kur slīkšņās un ielankās kārkli zied,
Kur pūpolu rokā pataustīt,
Kur vizni projām uz jūru dzīt.

Pūt, vējiņi, dzen laiviņu
Aizdzen mani dzimtenē,
Kur pavērties palsajās debesīs,
Kas dvašas mirkli man atnesīs.
Ar bērzu tikties, kas sulu sola
Un pierakstīties cīruļu skolā,
Ar kūlas svilumu pārpiņpēt
Un visu pēc kārtas pārminēt.

Pūt, vējiņi, dzen laiviņu
Aizdzen mani dzimtenē,
Tā vienu laiciņu pasēdēt
Un smagumu notīt kā sviedrainu autu.

Tad celties, tad celties, tad celties
Tad celties un tad,
Celties un runāt ar savu tautu.

< [Atpakaļ](#) / Retour

RIEN D'AUTRE

Jānis Lūsēns (1959), Knuts Skujenieks (1936–2022)

Souffle le vent, amène ma barque
Sur les rivages du pays natal,
Là où les fleuves et les torrents charrient la glace,
Là où les saules fleurissent les marais,
Où caresser leurs frais bourgeons,
Où repousser l'amas de glace vers la mer.

Souffle le vent, amène ma barque
Sur les rivages du pays natal,
Où plonger mon regard dans le ciel pâle,
Y puiser une halte un instant.
Croiser le bouleau qui promet la sève
Et m'inscrire à l'école des merles chanteurs,
Fumer un instant par-delà les prairies incendiées
Et à nouveau tout deviner.

Souffle le vent, amène ma barque
Sur les rivages du pays natal.
S'asseoir et rester ainsi un instant
Secouer tout le poids comme la sueur de ses chausses.

Puis, se lever, se lever, se lever
Puis se lever, et puis,

Se lever et parler à mon peuple.

VAKARJUNDA

Jānis Norvilis (1906–1994), Leonīds Breikšs (1908–1942)

Svēts mantojums šī zeme mūsu tautai,
Un svētīts tas, kas drošs par viņu krīt.
Lai mūžu mūžos zelt un plaukt Dievs ļauj tai
Un saulei liek pār mūsu druvām līt.

Nekur virs zemes neapsveiks tik silti
Vairs mūs neviens, kā apsveic druvas šīs,
Gar kurām augšup slejas bērzu ciltis
Un liepas šalcot veras debesīs.

Par visiem svētumiem, ko sirdī nesam,
Lai šo ikviens sev pirmā vietā liek:
No zemes šīs mēs izauguši esam,
Par zemi šo mums galvas jānoliek.

L'ESSENCE DU SOIR

Jānis Norvilis (1906–1994), Leonīds Breikšs (1908–1942)

Un legs sacré, cette terre de notre peuple,
Que soit béni celui qui vaillant tombe pour elle,
Que Dieu la fasse resplendir et s'épanouir
Qu'il fasse le soleil luire sur nos champs.

Nulle part sur terre personne nous saluera avec autant d'ardeur
Comme ces prairies le font, à nul pareil,
Le long desquelles les tribus de bouleaux s'élèvent
Et les tilleuls bruissant se déploient vers le ciel.

Pour toutes ces grâces que nous portons au cœur,
Que pour chacun celle-ci soit la première :
C'est de cette terre que nous sommes nés,
Que pour cette terre nos têtes s'inclinent.

MŪŽAM ZILI IR LATVIJAS KALNI

Emīls Dārziņš (1875–1910), Kārlis Skalbe (1879–1945)

Mūžam zili ir Latvijas kalni,
Mūžam nav miera zem Latvijas bērziem,
Mūžam raud kokle pār Latvijas kalniem.

Sasisti senču upuru trauki,
Miglā tīti dzimtenes lauki,
Zem sila sirmajiem zariem
Miera nav sentēvu gariem.

Mūžam baltās Daugavas krāces
Veļ caur klintīm sendienu stāstu,
Mūžam nerimst Daugavas krāces,
Mūžam nerimst varoņu gars.

Mūžam zili ir Latvijas kalni,
Mūžam nav miera zem Latvijas bērziem,
Mūžam raud kokle pār Latvijas kalniem.

< [Atpakaļ](#) / Retour

LES COLLINES LETTONES SONT BLEUES À JAMAIS

Emīls Dārziņš (1875–1910), Kārlis Skalbe (1879–1945)

Les collines lettones sont bleues à jamais.
Jamais la paix sous les bouleaux lettons,
Par delà les collines lettones le kokle* pleure à jamais.

Les vases sacrés des ancêtres brisés,
Les vallées de la patrie recouvertes de brouillard,
Sous les ramages grisonnants des bocages
Pas de repos pour les âmes des aïeux.

Les rapides de la Daugava blancs à jamais,
Font rouler les légendes à travers les rochers.
Les rapides de la Daugava ne s'épuiseront jamais,
L'esprit des héros ne s'épuisera jamais.

Les collines lettones sont bleues à jamais.
Jamais la paix sous les bouleaux lettons.
Par delà les collines lettones le kokle* pleure à jamais.

*Le kokle/s est un instrument de musique à cordes pincées, la cithare traditionnelle de Lettonie.

LATGALĒ

Aldonis Kalniņš (1928), Skaidrīte Kaldupe (1922–2013)

Rotā, saule, zelta sagšu,
Mākoņkalnam pāri svied,
Zila, zila linu druva
Tā kā Rāznas ezers zied.

Pasniedz kalni dziesmai roku,
Lai var tālu ceļu iet.
Zili meži, baltas birzis
Līdzī lini druvai dzied.

Ezerzeme atver plakstus,
Spoža, spoža gaisma līst!
Rāznas ezers savu dziesmu
Līdz pat jūrai aiznesis.

Rotā, saule, zelta sagšu,
Dzimtai zemei pāri svied,
Visa dzīve gaismas pilna,
Tā kā Rāznas ezers zied.

Rotā, saule, zelta sagšu!

< [Atpakaļ](#) / Retour

À LATGALE

Aldonis Kalniņš, Skaidrīte Kaldupe (1922–2013)

Orne, le soleil, l'étoile dorée,
Enlace le Mākoņkalns*,
Les champs de lin fleurissent d'un bleu
Pareil au lac de Rāzna.

Les monts tendent la main au chant,
Se parant pour le long chemin.
Les forêts bleues, les bosquets blancs,
Les lins se joignent au chant des champs.

La terre des lacs ouvre ses yeux,
Une lumière éblouissante luit!
Le lac de Rāzna va cheminer
Son chant au loin, jusqu'à la mer.

Orne, le soleil, l'étoile dorée,
Enlace la terre natale,
Toute la vie fleurit pleine de lumière,
Pareille au lac de Rāzna.

Orne, le soleil, l'étoile dorée!

* Mākoņkalns: le Mont Nuage, à Latgale

DZIED', MĀSIŅA, TU PRET MANI

Latviešu tautasdziesma Romualda Jermaka (1931) apd.

Dzied', māsiņa, tu pret mani,
Rotā, rotā!

Es pret tevi gaviļēšu,
Rotā!

Es pret tevi gaviļēšu,
Rotā, rotā!

Skaņa meža maliņā(i),
Rotā!

Zied ābele pret bumbieri,
Rotā, rotā!

Katra savā kalniņā(i).
Rotā!

Dzied māsiņa ar māsiņu,
Rotā, rotā!

Katra savā novadā(i).
Rotā!

< **Atpakaļ** / Retour

CHANTE, PETITE SŒUR, VERS MOI

Chant traditionnel letton, arr. de Romualds Jermaks (1931)

Chante, petite sœur, vers moi,
Rotā, rotā!

Je chanterai plus fort vers toi.
Rotā!

Je chanterai plus fort vers toi,
Rotā, rotā!

A la lisière du bois.
Rotā!

Le pommier fleurit face au poirier,
Rotā, rotā!

Chacun en haut de sa colline.
Rotā!

Chante petite soeur avec sa soeur
Rotā, rotā!

Chacune dans sa contrée.
Rotā!

MŪŽU MŪŽOS BŪS DZIESMA

Valters Kaminskis (1929–1997), Imants Ziedonis (1933–2013)

Mūžu mūžos būs dziesma,
Un mūžu mūžos alus smeķēs,
Un mūžam Dziesmu svētkos
Nāks meitene baltās zeķēs.

Ziedu un jāņzāļu jūra,
Un mana zilacainā skuķe
Tur nāk no Dundagas dārziem,
Un rokās tai balta puķe.

Ziedi un jāņuzāles,
Kur lai to puķi lieku,
Ziedu un vaiņagu jūrā
Tikko līdz vārtiem tieku.

Dziesma svinīgi šalc,
Tāds kā svētums visapkārt stīdz,
Un zieds ir tik balts,
Pavisam bail nest līdz.

Klausos, meitene mana,
Baltās zeķēs autā,
Saplūst tālās balsis
Tur manā tautā.

Mūžu mūžos būs dziesma,
Un mūžu mūžos alus smeķēs,
Un mūžam Dziesmu svētkos
Nāks meitene baltās zeķēs.

POUR TOUJOURS, À JAMAIS IL Y AURA LA CHANSON

Valters Kaminskis (1929–1997), Imants Ziedonis (1933–2013)

Pour toujours, à jamais il y aura la chanson,
Pour toujours, à jamais le saveur de la bière,
Et toujours, lors de la Fête du Chant,
Viendra une jeune fille en bas blancs.

Une mer de fleurs et de feuillages de la Saint-Jean.
La voilà, ma fillette aux yeux bleus!
Elle arrive des jardins de Dundaga,
Une fleur blanche dans les mains.

Des fleurs et des feuillages,
Que puis-je faire de cette fleur?
Dans une mer de fleurs et de couronnes
J'arrive à peine jusqu'aux portes.

Le chant résonne avec solennité,
Tout est empreint comme d'un air de sainteté
Et la fleur est si blanche,
Que j'ai peur de l'emporter.

J'écoute -
Ma jeune fille en bas blancs
Se confond avec les voix au loin,
Là-bas, au sein de mon peuple.

Pour toujours, à jamais il y aura la chanson,
Pour toujours, à jamais la saveur de la bière,
Et toujours, lors de la Fête du Chant,
Vient une jeune fille en bas blancs.

KUR TU BIJI, BĀLELIŅI

Selga Mence (1953), Agris Pilsums (1957)

Kur tu biji, bāleliņi,
Kad es tevi neredzēju?
Tad es laikam rudzus sēju,
Kad tu mani neredzēji.

Kur tu biji, bāleliņi,
Kad es balti kājas āvu?
Tad es laikam sienu pļāvu,
Kad tu balti kājas āvi.

Kur tu biji, bāleliņi,
Kad es gauži noraudāju?
Tad es krogā diži dzēru,
Tavas skumjas neredzēju.

Kur tu biji, bāleliņi,
Kad es tevi neredzēju?

OÙ ÉTAIS-TU, JEUNE HOMME?

Selga Mence (1953), Agris Pilsums (1957)

Où étais-tu, jeune homme,
Alors que je ne t'ai vu?
- Sans doute j'ai dû semer du seigle,
Alors que tu ne m'as pas vu.

Où étais-tu, jeune homme,
Alors que je mettais mes bas blancs?
- Sans doute j'ai dû faucher le foin,
Quand tu mettais tes bas blancs.

Où étais-tu, jeune homme,
Alors que je pleurais à chaudes larmes?
- Sans doute j'étais à la taverne à boire,
Je n'ai pas vu ta peine.

Où étais-tu, jeune homme,
Alors que je ne t'ai vu?

BĀRENĪTES SLAVINĀŠANA

Latviešu tautasdziesma Emiļa Melngaiļa (1874–1954) apd.

Es neietu to celiņu,
Kur bajāra dēliņš gāja.
Purvu bridu, niedras lauzu,
No bajāra vairījos(i).

Nebij' purvu pusbriduse –
Satikos(i) bajārīti.
Sāk viņš mani bildināti –
Birst man žēlas asariņas.

Ko tu raudi, bārenīte,
Neb' es tevīm mantas prasu!

Man patika tavs darbiņ(i)s,
Tavs ražen(i)s augumiņ(i)s,
Tavs ražen(i)s augumiņ(i)s,
Tava dzedra valodiņa.

Kas bārīti godināja,
Kas bārīti slavināja?
Dieviņš godu godināja,
Laimīt' slavu slavināja.

< [Atpakaļ](#) / Retour

LOUANGE À L'ORPHELINE

Chant traditionnel letton, arr. de Emiļa Melngaiļa (1874–1954) apd.

Je n'irai pas par le chemin,
Où se promène le fils du maître.
Je pataugerais dans le marais,
Je couperais les roseaux,
Pour éviter le fils du maître.

Je n'étais pas à mi-chemin dans le marais
Que je rencontre le fils du maître.
Alors il commença à me courtoiser.
Et j'implorai pitié.

Pourquoi pleures-tu, petite orpheline?
Je ne te demande rien!

J'estime ton travail,
J'estime ton petit corps,
J'estime ton petit corps
Et tes paroles pures.

Qui admire l'orpheline,
Qui a loué l'orpheline?
Le Dieu honore l'orpheline,
La Providence la guide.

MAZS BIJ' TĒVA NOVADIŅIS

Latviešu tautasdziesma Helmera Pavasara (1903–1998) apd.

Mazs bij' tēva novadiņ(i)s,
Bet diženi turējās.

Visi sīki kadiķīši
Zied sidraba ziediņiem.

Arājs ara kalniņā(i),
Avots tek(i) lejiņā.

Netrūkst maizes arājam(i),
Ne ūdeņa avotam.

Visiem labi, visiem labi
Manā tēva zemītē.

Zaķīm labi cilpu mest(i),
Rubenim(i) rubināt.

< Atpakaļ / Retour

LE COMTÉ DE MON PÈRE EST PETIT

Chant traditionnel letton, arr. de Helmers Pavasaris (1903-1998)

Le comté de mon père est petit, mais il tient bon.
Tous les petits genévriers fleurissent de fleurs d'argent.

Le laboureur sillonne les collines,
La source coule dans la vallée.

Le laboureur ne manquera pas de pain,
Ni la source d'eau.

Tout va bien, tout va bien pour tous
Dans le pays de mon père.

Là où le lièvre bondit en rondes,
Et roucoule le coq de bruyère.

LOKATIESI, MEŽU GALI

Latviešu tautasdziesma Emiļa Melngaiļa (1874–1954) apd.

Lokaties(i), mežu gali,
Lai balsiņ(i)s pāri skan!

Ko gaidat(i) jauni puiši,
Ka jūs sievas neņamat?

Ak tu, ciema cīrulīti,
Tavu greznu dziedāšan'!

Man vajaga līgaviņas –
Ka es tevi nepaņem'!

Ciema puiši tā domāja,
Ka es dziedu viņu dēļ.

Man māmiņa atvedīs(i)
Pār Daugavu arājiņ'.

Koši, koši, jauki, jauki,
Kad Dievs deva vasariņ'!

Dzied putniņi, dzied meitiņas –
Mežu gali gaviļē.

Lokaties(i), mežu gali,
Lai balsiņ(i)s pāri skan!

< **Atpakaļ** / Retour

PLOYEZ-VOUS, LES CIMES DES BOIS

Chant traditionnel letton, arr. de Emilis Melngailis (1874–1954)

Ployez-vous, les cimes des bois,
Laissez résonner les voix!

Qu'attendez-vous, jeunes gens,
Pour épouser vos femmes?

Oh, toi, gentille alouette!
Ton chant est merveilleux!

Je cherche pour moi une fiancée -
Que toi je ne te prenne!

Tous les garçons du village ont cru,
Que je chantais pour eux.

Ma petite mère me conduira vers mon promis
Sur l'autre rive de Daugava.

Quelle liesse, quel délice
Quand Dieu fait l'été!

Les oiseaux chantent, les filles chantent,
Les cimes des bois jubilent.

Ployez-vous, les cimes des bois,
Laissez résonner les voix!

KRAUKLĪTS SĒŽ OZOLĀ

Latviešu tautasdziesma Jāņa Cimzes(1814–1881) apd.

Krauklīts sēž ozolā,
Zelta kokles rociņā,
Ak tai ri-di, ak tai ri-di,
Zelta kokles rociņā.

Vai, krauklīt, tu redzēj,
Kur aizveda mūs' māsiņ'?
Ak tai ri-di, ak tai ri-di,
Kur aizveda mūs' māsiņ'?

Pār purviem, pār mežiem,
Pār smalkiem krūmiņiem.
Ak tai ri-di, ak tai ri-di,
Pār smalkiem krūmiņiem.

Tur aizved' mūs' māsiņ'
Uz bagātu Kurzemīt'.
Ak tai ri-di, ak tai ri-di,
Uz bagātu Kurzemīt'.

Tur dzīvoj' mūs' māsiņ'
Kā sarkana brūklenīt'.
Ak tai ri-di, ak tai ri-di,
Kā sarkana brūklenīt'.

< **Atpakaļ** / Retour

LE PETIT CORBEAU

Chant traditionnel letton, arr. de Jānis Cimze (1814-1881)

Petit corbeau posé dans le chêne
Tient ses kokles* d'or.

As-tu vu, petit corbeau,
Vers quelle contrée on a conduit ma soeur?

Par-delà les marais, par-delà les forêts
Au travers des fins fourrés.

C'est là-bas qu'on a conduit ma soeur
Vers la Kurzeme* prospère.

C'est là qu'elle vit ma petite soeur,
Telle une petite airelle.

*Le kokle/s est un instrument de musique à cordes pincées, la cithare traditionnelle de Lettonie.

*Kurzeme - région de l'ouest de la Lettonie, connue aussi sous le nom de Courlande

SASALA JŪRĪNA

Latviešu tautasdziesma Raimonda Paula (1936) apd.

Dim, dim dim...

Nu sala, nu sala, nu labi sala
Sasala jūrīna līdz dibinama.

Nu laba braukšana dzintara zemē
Dzintara meitīnas lūkoties.

Dzintara zemē, tur labas meitas.
No puķu ziedīnu tiltīnu taisu.

Dzintara zemē, ē-ē-ē, tur labas meitas, ē-ē-ē!
Tur manam brālim ē-ē-ē līgavu jēmu ē-ē-ē!
Dzintara zemē, ē-ē-ē, tur labas meitas, ē-ē-ē!

Dam, dam dam...

Tur brauca lielkungi, tur karavīri,
Tur manam brālim līgavu jēmu.
Pārveda brālim dzintara sievu
Viss viņas pūrīnis dzintaru vien.

Ik vieni māsini dzintara kreklis,
Vīr' māti pirkstānis, dzintara zeķes.

< [Atpakaļ](#) / Retour

LA MER S'EST PRISE EN GLACE

Chant traditionnel letton, arr. de Raimonds Pauls (1936)

Dim, dim dim...

Ainsi il gèle, il gèle, il gèle fort.
La mer s'est prise en glace jusqu'au fond.

Ainsi d'une belle ballade au pays de l'ambre
À l'affût des filles de l'ambre.

Au pays de l'ambre, il y a de belles filles.
Pour elles je fais une passerelle de fleurs.

Au pays de l'ambre, oh-eh, il y a de belles filles, oh-eh!
Là-bas je vais chercher, oh-eh, une fiancée pour mon frère, oh-eh!
Au pays de l'ambre, oh-eh, il y a de belles filles ! oh-eh!

Dam, dam dam...

Là chevauchent les seigneurs, là les guerriers,
Là-bas, j'ai trouvé la fiancée de mon frère.
On présenta la femme d'ambre à mon frère,
Toute sa dot n'est que de l'ambre.

Une chemise d'ambre pour chaque cousine,
Une bague et des bas d'ambre pour sa belle-mère.

DZIEDOT DZIMU, DZIEDOT AUGU

Latviešu tautasdziesma Alfrēda Kalniņa (1879–1951) apd.

Dziedot dzimu, dziedot augu,
Dziedot mūžu nodzīvoj',
Kas var mani aizrunāt(i),
Kas var mani aizdziedāt?

Trīcēj' kalni, skanēj' meži,
Kad tik vien(i) es dziedāj';
Saka ļaudis dzirdēdami,
Lakstīgala skaisti dzied.

Auni kājas, lakstīgala,
Dzīsim govīs paganīt.
Tu dziedāji ievainē(i),
Es gotiņas ganīdama.

JE SUIS NÉE EN CHANTANT

Chant traditionnel letton, arr. de Alfrēda Kalniņš (1879–1951)

Je suis née en chantant,
J'ai grandi en chantant,
J'ai vécu toute ma vie en chantant.

Qui dirait mieux que moi?
Qui chanterait mieux que moi?

Les montagnes tremblent,
Les forêts résonnent,
Quand je chante, quand je jubile.

Les gens disent en m'entendant,
Qu'il chante bien, le rossignol!

Chausse tes pieds, mon rossignol,
Menons les vaches au pré.

Tu chanteras dans les fourrés de merisiers,
Moi, gardant les vaches.

SAULE BRIDA RUDZU LAUKU

*Latviešu tautasdziesma Ilonas Rupaines (1966) apd.
Pavadijuma aranžējums: Einārs Lipskis (1964)*

Saule brida rudzu lauku
Pelēkiem(i) lindrakiem.
Ceļ, saulīte lindraciņu,
Lai ziediņi nenobir'.

Saulītei daudz darbiņa,
Ik rītiņu uzlecot.

Saules meita kalnā kāpa
Priekšautiņu pacēlus'.
Kur nolaida priekšautiņu,
Tur pabira sudrabiņ'.

Rieti, saulīt, rietēdama,
Meža galus locīdama.
Meža galus locīdama,
Sidrabiņu kaisīdam'.

Situ koku pie kociņa,
Lai riet saule vakarā.
Lai riet saule vakarā(i),
Sidrabiņu kaisīdama.

Sidrabiņu kaisīdama,
Zelta starus laistīdam'.

< [Atpakaļ](#) / Retour

LE SOLEIL ARPENTE LE CHAMP DE BLÉ

Chant traditionnel letton, arr. de Ilona Rupaine (1966)

Le soleil en jupons gris
Arpente le champ de blé.
Soulève, petit soleil, tes jupons
Pour ne pas faire tomber les fleurs.
Petit soleil, tu as tant à faire
Dès l'aube tous les matins.

La fille du soleil monte la colline
En soulevant ses voiles.
Là où elle incline ses voiles
Un flot d'argent s'étale.

Couche-toi, petit soleil,
En ballotant les cimes des forêts,
En balayant les cimes des forêts,
En répandant des éclats d'argent.

Je frappe un bois contre un bois
Pour que le soleil se couche au soir
En répandant des éclats d'argent
Dans les flots de ses rayons d'or.

JĀŅU DZIESMA

Arturs Maskats (1957), latviešu tautasdziesmas vārds

Pūt, Jānīti, vara tauri, ja!
Kalniņā(i) stāvēdam(i)s, ja!
Lai ceļās(i) Jāņa bērni, ja!
No maliņu maliņām(i), ja!

Iesim bērni apraudzīti, ja!
Kāda Jāņa istabiņa, ja!
Šūtin šūta, pītin pīta, ja!
Kā rakstīti izrakstīta, ja!

Kopā, kopā kaimiņu meitas,
iesim Jānīti padaudzināt(i).

Kauniņš bija Jānišam(i), ja!
Mazi nāca Jāņa bērni, ja!
Cits penteris, cits tenteris, ja!
Cits likām(i) kājņām(i), ja!

Eima, eima, nestāvami,
Nava gara Jāņu nakts.
Te satumsa, te uzausa
Tirumiņa galiņā.

Ligo! Ligo!

CHANSON DE LA SAINT-JEAN

Arturs Maskats (1957), chant traditionnel letton

Sonne le clairon de cuivre, cher Jean!
Du haut de la colline, oh oui!
Que les enfants de Jean se réveillent!
De par le monde, oh oui!

Allons voir Jean, les enfants!
Dans sa demeure, oh oui!
Tressée, cousue, brodée, oh oui!
Ornée de passementeries, oh oui!

Allons ensemble, les voisines,
Allons louer cher Jean, oh oui!

Jean s'est senti honteux, oh oui!
De nous voir peu nombreux, oh oui!
Un tel est mal fichu, un autre confus,
Encore un autre les jambes tordues, oh oui!

Allons, allons, ne restons pas là,
Elle n'est pas longue, la nuit de la Saint-Jean.
Sitôt la nuit tombée, déjà le jour se lève,
Du fond de la clairière.

Ligo! Ligo!

JĀŅUVAKARS

Emīlis Melngailis (1874–1954), latviešu tautasdziesmas vārdi

Līgo saule vakarā(i), līgo!
Līgo gani sētiņā(i), līgo!
Līgo pati, mīļā Māra, līgo, līgo!
Telītēm(i) vārtu vērti, līgo, līgo!

Jauni puiši, jaunas meitas, līgo!
Pušķojat(i) klētes jumtu, līgo!
Visu gadu Jānīt's nāca, līgo, līgo,
Nu atnāca šovakar(i), līgo, līgo!

Dimdēj' zeme atnākoti, līgo,
Skanēj' pieši nolecot, līgo!

Jānīt's nāca pār gadskārtu
Savus bērnus apraudzīti,

Vai ēduši, vai dzēruši,
Vai Jānīti daudzinaja,
Ij ēduši, ij dzēruši, līgo,
Ij Jānīti daudzinaj', līgo!

Ai, Jānīti, Dieva dēl(i)s,
Ko tu vedi vezumā?
Meitām vežu ziļu rotu,
Puišiem cauņu cepurītes,

Sit, Jānīti, vara bungas
Vārtu staba galiņā.
Lai sanāca Jāņa bērni
No maliņu maliņām.

Lai sanāca Jāņa bērni, līgo,
Jāņu zāles kaisīdam', līgo!

Jauni puiši, jaunas meitas, līgo!
Jāņu nakti neguļat(i)!

Jāņu dienu Dieva dēl(i)s, līgo,
Saules meitu sveicināja, līgo!
Jauni puiši, jaunas meitas, līgo!
Jāņu nakti neguļat(i).
Līgo!

[< Atpakaļ / Retour](#)

LE SOIR DE LA SAINT-JEAN

Emīlis Melngailis (1874–1954), chant traditionnel letton

Le soleil ondoie au soir, līgo!
Les bergers chantent à la ferme, līgo!

Chère Māra elle-même ondoie, līgo!
Ouvrant grand tous les enclos līgo!

Jeunes garçons, jeunes filles, līgo!
Fleurissez les toits des granges, līgo!

Jean marche toute une année,
Le voilà venu ce soir, līgo!

La terre gronde à son arrivée, līgo!
Les étriers résonnent au saut, līgo!

Jean revient comme tous les ans, līgo!
Rendre visite à ses enfants, līgo!

Ont-ils mangé ou ont-ils bu, līgo!
Ont-ils loué saint Jean, līgo!

Ils ont mangé et ils ont bu, līgo!
Ils ont loué saint Jean, līgo!

Ô cher Jean, fils de Dieu,
Que nous apportes-tu dans ton char?

J'apporte aux filles des parures de perles,
Et aux garçons des bonnets de martre.

Frappe, cher Jean, tambours de cuivre
En haut de toute porte!

Que les enfants de Jean se rassemblent
Venant de par le monde.

Que les enfants de Jean se rassemblent, līgo!
Répandant à leur passage
Fleurs des champs et feuillages, līgo!

LEC, SAULĪTE

Raimonds Tiguls (1972), Rasa Bugavičute-Pēce (1988)

Es esmu zemes klēpis,
Tu – mana saule
Tā pats Pērkons lēmis,
Likteņupes straume.

Māci man skaidru prātu,
Māci zemes spēku
Kā pati Laima lika,
Tinot mūža rakstu.

Lec, saulīte, spīdi spoži
Rotā druvu, rotā sētu,
Lec, saulīte, tumsu šķel
Dari mūsu zemi svētu.

Es esmu debess velve,
Tu – mana saule,
Tā pats Pērkons lēmis,
Likteņupes straume.

Māci man dvēšles mieru,
Māci debess spēku
Kā pati Laima lika,
Tinot mūža rakstu.

Lec, saulīte, spīdi spoži
Rotā druvu, rotā sētu
Lec, saulīte, tumsu šķel
Dari mūsu zemi svētu.

Lec, saulīte, spīdi spoži
Rotā puisī, rotā meitu
Lec, saulīte, tumsu šķel
Vieno visu latvju tautu.

< Atpakaļ / Retour

LÈVE-TOI, SOLEIL

Raimonds Tiguls (1962), Rasa Bugavičute-Pēce (1988)

Je suis le giron de la terre,
Toi - mon soleil.
Ainsi Tonnerre lui-même a ordonné,
Le cours du fleuve du Destin.

Enseigne-moi la clarté de l'esprit,
Enseigne-moi la force de la terre.
Ainsi que fit Laima elle-même
En envidant la trame du destin.

Lève-toi, Soleil, et resplendis
Orne les champs, orne les demeures,
Lève-toi, Soleil, fends l'obscurité,
Rends notre terre sacrée.

Je suis la voûte céleste,
Toi - mon soleil.
Ainsi Tonnerre lui-même a ordonné,
Le cours du fleuve du Destin.

Enseigne-moi la paix de l'âme,
Enseigne-moi la force du firmament.
Ainsi que fit Laima elle-même
En envidant la trame du destin.

Lève-toi, Soleil, et resplendis,
Orne les champs, orne les demeures.
Lève-toi, Soleil, fends l'obscurité,
Rends notre terre sacrée.

Lève-toi, Soleil, et resplendis,
Orne le jeune homme, pare la jeune fille.
Lève-toi, Soleil, fends l'obscurité.
Rassemble tout le peuple letton.

AUGŠUP DZĪVĪBA SKAN

Lolita Ritmanis (1962), Rasa Bugavičute-Pēce (1988)

No saknēm uz lapotni augšup dzīvības sulas list.
Pret gaismu un debesīm pavērstās brūces ātrāk dzīst.
Caur vēstures līkloču takām uz nākotni stundas mūs nes.
Un tieši šajā mirklī mēs apvienojam pasaules.

Pa dzīslām uz sirdspukstiem augšup dzīvības sulas list.
Kā trejdeviņi vairogi no krūtīm gaismas kūļi krīt.
Pār rītdienas baiļu ēnām šis mirklis pārāks lai stāv,
Jo pumpuri vaļā sprāgst lēnām, mazpamazām, līdz pamanām.

Augšup dzīvība skan!
Kā sāpes uz laimi un upes uz jūru.
Sazaro, sakuplo, aplaimo, aizlido!
Augšup, augšup, augšup!
Dzīvība skan!

Caur čukstiem uz dziesmu dzīvības sulas list.
Divās rokās trīs mūsu ieelpa trausla, viegli gaistoša.
Līdz lido pār priežu galotnēm un lejup krītot dvēseli skar.
To tikai dzīvība var, tikai dzīvība var, kas augšup pret debesīm skan.

Augšup dzīvība skan!
Kā sāpes uz laimi un upes uz jūru.
Sazaro, sakuplo, aplaimo, aizlido!
Augšup, augšup, augšup!
Dzīvība skan!

< [Atpakaļ](#) / Retour

LA VIE S'ÉLANCE VERS LES SOMMETS

Lolita Ritmanis (1962), Rasa Bugavičute-Pēce (1988)

Des racines vers les cimes coulent les sucs de la vie.
Tournées vers le ciel et la lumière les plaies se referment plus vite.
Au travers des méandres de l'histoire, les heures nous portent vers l'avant
À cet instant-même où nous assemblons des univers.

Dans les artères vers les battements du coeur coulent les sucs de la vie.
Des jets de lumière retombent du torse comme d'une armure fendue.
Que cet instant reste au-dessus des ombres de la peur des lendemains,
Car les bourgeons, avant d'être aperçus éclosent lentement.

La vie s'élance vers les sommets!
Pareille à la douleur en quête du bonheur
Et aux flots des rivières coulant vers la mer.
Déployé, ramifié, béni et enfoui
L'élan de la vie résonne vers les sommets.

Au travers des murmures vers le chant coulent les sucs de la vie.
Le souffle tremble entre nos mains, évanescent et fragile.
Survolant les cimes de nos pins, il retombe dans l'âme.
Seule la vie a une telle force - vie qui s'élève vibrante vers les cieus.

La vie s'élance vers les sommets!
Pareille à la douleur en quête du bonheur
Et aux flots des rivières coulant vers la mer.
Déployé, ramifié, béni et enfoui,
L'élan de la vie résonne vers les sommets!

RĪTA UN VAKARA DZIESMA

Raimonds Tiguls (1972), Rasa Bugavičute-Pēce (1988)

Pa vienam mēs skaņa, bet kopā vārds,
Kas pāršalkt var zemi kā pērkondārds.
Pa vienam mēs skaņa, bet kopā spēks,
Kas, sakļauti dūrē, var kalnus gāzt.

Tie ir manas tautas stāsti, tēvu jostu raksti,
Manas rīta, vakara dziesmas.

Es tautas jostā raksts,
Es klusā lūgsnā vārds,
Es burts, es zīme, es valoda,
Es upe uz jūru plūstoša.

Pa vienam mēs skaņa, bet kopā vārds,
Kas pāršalkt var zemi kā pērkondārds.
Pa vienam mēs skaņa, bet kopā spēks,
Kas, sakļauti dūrē, var kalnus gāzt.

[< Atpakaļ / Retour](#)

LE CHANT DU SOIR ET DU MATIN

Raimonds Tiguls (1972), Rasa Bugavičute-Pēce (1988)

Chacun tout seul n'est qu'un son, mais ensemble nous formons un mot,
Qui peut faire trembler la terre, tel le tonnerre.
Chacun tout seul n'est qu'un son, mais ensemble nous sommes une
puissance,
Qui, serrée dans un poing, peut abattre des montagnes.

Voici les récits de mon peuple,
Voici les motifs des ceintures de mes pères,
Mes chansons du matin et du soir.

Je suis un motif dans la ceinture de mon peuple,
Je suis un mot dans une prière silencieuse.
Je suis une lettre, je suis un signe, je suis une langue,
Je suis une rivière, qui afflue vers la mer.

Chacun tout seul n'est qu'un son, mais ensemble nous formons un mot,
Qui peut faire trembler la terre, tel le tonnerre.
Chacun tout seul n'est qu'un son, mais ensemble nous sommes une
puissance
Qui, serrée dans un poing, peut abattre des montagnes.

DVĒSELES DZIESMA

Ēriks Ešēvalds (1977), Anita Kārklīņa (1949)

Dzied, mana dvēsele dzied
Caur tūkstoš balsīm klusi.
Dievs manā dvēselē dzied,
Kas zvaigznēm piebirusi
Skumst, mana dvēsele skumst
Kā zvejas tikli jūras krastā.
Skumst, mana dvēsele skumst,
Tā skumst Kurzemē.

Dzied, mana dvēsele dzied
Caur tūkstoš balsīm klusi.
Dievs manā dvēselē dzied
Kas zvaigznēm piebirusi.
Raud, mana dvēsele raud
Par Staburaga mēmām sāpēm.
Raud, mana dvēsele raud,
Tā raud Vidzemē.

Dzied, mana dvēsele dzied
Caur tūkstoš balsīm klusi.
Dievs manā dvēselē dzied
Kas zvaigznēm piebirusi.
Zied, mana dvēsele zied
Kā saulespuķe kviešu laukā.
Zied, mana dvēsele zied,
Tā zied Zemgalē.

Mirdz mana dziesma,
Lūdz mana dziesma,
Mīl mana dziesma Latvijā!

Dzied, mana dvēsele dzied
Caur tūkstoš balsīm klusi.
Dievs manā dvēselē dzied,
Kas zvaigznēm piebirusi.
Deg, mana dvēsele deg
Kā piena krūze māla ceplī.
Deg, mana dvēsele deg,
Tā deg Latgalē.

Mirdz mana dziesma,
Lūdz mana dziesma,
Mīl mana dziesma Latvijā!

< Atpakaļ / Retour

LE CHANT DE L'ÂME

Ēriks Ešēvalds (1977), Anita Kārklīņa (1949)

Chante mon âme, elle chante
A travers mille voix, tout doucement.
Dieu chante en mon âme
Toute emplie d'étoiles.
Languit mon âme, elle languit
Comme des tramails au bord de mer.
Languit mon âme, elle languit,
Elle languit en Kurzeme*.

Chante mon âme, elle chante
A travers mille voix, tout doucement.
Dieu chante en mon âme
Toute emplie d'étoiles.
Pleure mon âme, elle pleure
De la douleur muette de Staburags*.
Pleure mon âme, elle pleure,
Elle pleure en Vidzeme*.

Chante mon âme, elle chante
A travers mille voix, tout doucement.
Dieu chante en mon âme
Toute emplie d'étoiles.
Fleurit mon âme, elle fleurit
Comme un tournesol dans un champ de blé.
Fleurit mon âme, elle fleurit,
Elle fleurit en Zemgale*.

Brille mon chant!
Prie mon chant!
Aime mon chant, en Lettonie!

Chante mon âme, elle chante
A travers mille voix, tout doucement.
Dieu chante en mon âme
Toute emplie d'étoiles.
Brûle mon âme, elle brûle
Comme une cruche de terre, cuite dans le four.
Brûle mon âme, elle brûle,
Elle brûle en Latgale*.

Brille mon chant!
Prie mon chant!
Aime mon chant, en Lettonie!

Les régions de la Lettonie: Kurzeme à l'ouest, Vidzeme au nord, Zemgale au centre, Latgale à l'est.

Rocher mythique sur la Daugava, chanté dans les anciennes dainas et présent dans l'imaginaire collectif comme lieu de deuil du fait de son inondation, suite à la construction d'une station hydroélectrique à l'ère soviétique (1966)

MANAI DZIMTENEI

Raimonds Pauls (1936), Jānis Peters (1939)

Man stāstīja Daugaviņ',
Kā liktenis vīdamās,
Dziesma savus svētkus svin
Ar bāliņu celdamās.
Tā dziedāja bāleliņš,
Pret likteni stāvēdams,
Viņa dziesmā gadu simts
Kā mūžiņ(i)s krāsojās.

Vēl nāks piektais gads,
Asins lietus līs,
Un visaugstākās priedes nolauzīs.
Iesim strēlniekos,
Dziesma vētru sēs,
Mūžam gaismas pils
Kalnā gaviļēs.

Lai balstiņ(i)s vīdamās,
Pār novadu aizvijās,
Dziesma savus svētkus svin,
Ar bāliņu celdamās.
Tā dziedāja bāleliņš,
Ar Daugavu nemirstīgs,
Viņa dziesmā gadu simts
Kā mūžiņ(i)s krāsojās.

Cauri sirdīm mums
Lauztās priedes augs,
Jaunā gaitā mūs
Jauni rīti sauks.
Tālāk mūžībā
Dziedot iesim mēs,
Mūžam gaismas pils
Kalnā gaviļēs.

< [Atpakaļ](#) / Retour

À MA PATRIE

Raimonds Pauls(1936), Jānis Peters (1939)

La Daugava me raconta,
En sinuant comme le destin,
Ce jour le chant célèbre son apogée
En glorifiant nos frères.
Ainsi chanta le petit frère,
Debout contre le destin,
Et dans son chant un siècle de vie
Résonne haut en couleur.

Viendra encore l'An V*
Les pluies de sang se déverseront
Et fracasseront les plus hauts pins.
Nous rejoindrons les tirailleurs,
Le chant sèmera la tempête,
Le palais de lumière pour toujours,
Brillera en gloire en haut du mont!

Que les voix enlacées
S'en aillent sinuant par-delà le pays.
Ce jour le chant célèbre son apogée
En glorifiant nos frères.
Ainsi chanta le petit frère
Avec la Daugava, immortel
Et dans son chant un siècle de vie
Résonne haut en couleur.

Les pins brisés repousseront
Au travers de nos coeurs.
Des nouveaux matins
Nous mèneront vers
Des nouveaux destins.
Nous irons vers l'avant,
En chantant, vers l'éternité.
Le palais de lumière pour toujours,
Brillera en gloire en haut du mont!

* Référence aux événements révolutionnaires de 1905 en Lettonie et dans tout l'Empire russe, étape cruciale dans la lutte pour l'indépendance de la Lettonie

SAULE, PĒRKONS, DAUGAVA

Mārtiņš Brauns (1951–2021), Rainis (1865–1929)

Saule Latvi sēdināja
Tur, kur gali satiekas:
Balta jūra, zaļa zeme,
Latvei vārtu atslēdziņa.

Latvei vārtu atslēdziņa,
Daugaviņa sargātāja.
Sveši ļaudis vārtus lauza
Jūrā krita atslēdziņa.

Zilzibeņu pērkons spēra,
Velniem ņēma atslēdziņu.
Nāvi, dzīvi Latve slēdza,
Baltu jūru, zaļu zemi.

Saule Latvi sēdināja
Baltas jūras maliņā,
Vēji smiltis putināja,
Ko lai dzēra Latvju bērni?

Dzīves ūdens, nāves ūdens
Daugavā satecēja.
Es pamērcu pirksta galu
Abus jūtu dvēselē.

Saule mūsu māte –
Daugav' sāpju aukle.
Pērkons velna spērējs
Tas mūsu tēvs.

< [Atpakaļ](#) / Retour

SOLEIL TONNERRE DAUGAVA

Mārtiņš Brauns (1951–2021), Rainis (1865–1929)

Le Soleil installa la Lettonie
Là où les sommets se joignent -
La mer blanche, la terre verte
La Lettonie détentrice des clés de ses portes.

La Lettonie en détient les clés,
La Daugava, la gardienne.
Des étrangers ont violé ses portes,
Les clés tombèrent dans la mer.

Le tonnerre fit frapper des foudres bleues,
Les clés aux diables furent arrachées.
La mort, la vie fut le pacte conclu,
La mer blanche, la terre verte - de Lettonie.

Le Soleil installa la Lettonie
Au bord de la mer blanche,
Les vents fouettèrent les sables,
Que boiront les enfants lettons?

L'eau de la vie, l'eau de la mort
S'engouffrèrent dans la Daugava.
J'y ai trempé le bout du doigt,
J'y sens les tréfonds de mon âme.

Soleil, des peines de Daugava consolatrice,
Est notre mère!
Tonnerre, des diables vainqueur
Est notre père!

GAISMAS PILS

Jāzeps Vītols (1863–1948), Auseklis (1850–1879)

Kurzemīte, Dievzemīte,
Brīvas tautas auklētāj!
Kur palika sirmie dievi,
Brīvas tautas dēliņi,
Jā, tautas dēliņi?

Tie līgoja vecos laikos
Gaismas kalna galotnē.
Visapkārt egļu meži,
Vidū gaiša tautas pils.

Asiņainas dienas ausa
Tēvu zemes ielejā;
Vergu valgā tauta nāca,
Nāvē krita varoņi.

Ātri grima, ātri zuda
Gaismas kalna staltā pils.
Tur guļ mūsu tēvu dievi,
Tautas gara greznumi!

Sirmajam(i) ozolam(i)
Pēdīgājo ziedu dod.
Tas slēpj svētu piles vārdu
Dziļās siržu rētiņās,
Jā, siržu rētiņās.

Ja kas vārdu uzminētu,
Augšām celtos vecā pils,
Tālu laistu tautas slavu,
Gaismas starus margodam'!

Tautas dēli uzminēja
Sen aizmirstu svētumu:
Gaismu sauca, Gaisma ausa!
Augšām ceļas Gaismas pils,
Gaismas pils!

< [Atpakaļ](#) / Retour

LE PALAIS LUMIÈRE

Jāzeps Vītols (1863–1948), Auseklis (1850–1879)

Kurzeme, bénie de Dieu,
Nourricière d'un peuple libre!
Où sont-ils partis les dieux anciens,
Fils d'un peuple libre,
Oui, les fils du peuple?

Ils chantaient autrefois
Au sommet du mont de lumière.
Au fond des forêts de sapins,
Enfoui, le palais du peuple lumineux.

Des jours sanglants se levèrent
Dans les vallées de la terre de nos pères.
Le peuple fut réduit en esclavage,
Les héros sont tombés dans la mort.

Rapidement englouti, rapidement disparu
Le palais majestueux du mont de lumière.
Là reposent les dieux de nos pères,
Les trésors de l'esprit du peuple.

Le chêneancestral recueillera l'ultime fleur.
C'est lui qui cache le nom sacré du palais
Dans les cicatrices des cœurs,
Oui, dans les cicatrices des cœurs.

Si quelqu'un pouvait deviner ce nom
Le vieux palais resurgirait,
Portant la gloire du peuple au loin,
Dans un éclat de lumière brillant!

Les fils du peuple ont deviné
Un bien sacré depuis longtemps perdu.
La Lumière fut appelée!
La Lumière s'est levée!
Le Palais Lumière ressuscité!
Le Palais Lumière!

PŪT, VĒJIŅI

Latviešu tautasdziesma Jurjānu Andreja (1856–1922) apd.

Pūt, vējiņi, dzen laiviņu,
Aizdzen mani Kurzemē.

Kurzemniece man solīja
Sav' meitiņu malējiņ'.

Solīt sola, bet nedeļa,
Teic man lielu dzērājiņ'.

Teic man lielu dzērājiņu,
Kumeliņa skrējējiņ'.

Kuru krogu es izdzēru,
Kam noskrēju kumeliņ'?

Pats par savu naudu dzēru,
Pats skrēj' savu kumeliņ'.

Pūt, vējiņi, dzen laiviņu,
Aizdzen mani Kurzemē.

SOUFFLE, LE VENT

Chant traditionnel letton, arr. de Jurjānu Andrejs (1856–1922)

Souffle, le vent, amène ma barque
Vers les rivages de Kurzeme.

Une femme de Kurzeme m'a promis
Sa fille meunière pour épouse.

Promesse donnée, mais pas tenue,
Car elle me traite d'ivrogne.

Elle dit que je suis ivrogne
Et coureur à cheval.

Où est la taverne que j'ai éclusée?
Où est le cheval que j'ai écumé?

Je bois de mes propres deniers,
Je ne monte que mon propre cheval!

Souffle, le vent, amène ma barque
Sur les rivages de Kurzeme.

Rikotāji

Latvijas Nacionālais
kultūras centrs

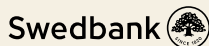
Kultūras ministrija

Partneris

Lieldraugi

Atbalstītāji

Kārums

MANGAĻI

Rimi

CIRCLE K

**Latvijas
Finieris**

Dzintars

spice

Pakalpojumu un produktu partneri

airBaltic

Bolt

SAMSUNG

**Pasaules
Dabas
Fonds**

Svētkus atspoguļo

SANTA

jauns.lv

Diena

Delfi

24

nra.lv

LRĒTV

LATVIJAS
MĒDIJI

Jūrmala.tv

Sabiedriskie mediji

**LATVIJAS
TELEVĪZIJA**

Pasākuma norise tiks fiksēta audio, audiovizuālā un fotogrāfiju veidā, pamatojoties uz Dziesmu un deju svētku likumu un leģitīmu interesi, ar nolūku popularizēt svētkus, atspoguļot to norisi, veidojot nemateriālās kultūras mantojumu. Iegūtais materiāls neierobežotu laiku tiks saglabāts un publiskots iepriekš norādītajam nolūkam.

Pārzinis: Latvijas Nacionālais kultūras centrs,
Zigfrīda Annas Meierovica bulvāris 14-7,
Rīga, LV-1050, Tālr.: (+371) 67228985,
E-pasts: lnkc@lnkc.gov.lv
Pasākumā plašsaziņas līdzekļi darbojas saskaņā ar to profesionālo darbību regulējošajiem likumiem un ir atzīstami par patstāvīgiem pārziņiem.